

Justitiedepartementet

Ju.remissvar@regeringskansliet.seJU.L2@regeringskansliet.se

Remiss av slutbetänkandet Ett modernare konsumentskydd vid distansavtal (SOU 2025:34)

1 Författningsförslag

Konsumentverket redogör nedan för verkets synpunkter avseende de föreslagna bestämmelserna i lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler, DAL, och marknadsföringslagen (2008:486), MFL.

Lagen om distansavtal och avtal utanför affärslokaler

2 kap. 6 §

Nuvarande formulering överensstämmer med den formulering som återfinns i bland annat 12 § prisinformationslagen (2004:347), 2 kap. 9 § försäkringsavtalslagen (2005:104) och 5 kap. 23 § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution. Den föreslagna ändringen i 2 kap. 6 § föreslås även genomföras i 3 kap. 3 och 13 §§ DAL.

Det kan inledningsvis påtalas att den föreslagna förändringen, enligt vad Konsumentverket erfar, inte har sin utgångspunkt i direktivet. Den tycks ha sitt ursprung i ett lagrådsyttrande i prop. 2023/24:55, s 11 f och s 35. Formuleringen föreslås också i utredningen om ny konsumentkreditlag.

Enligt förevarande utredning avses ingen betydelseskillnad mellan den nuvarande och den föreslagna formuleringen. Konsumentverket anser dock att det blir en viss betydelseskillnad samt att den nuvarande formuleringen är mer precis och tydlig.

Sett till ordalydelsen i den föreslagna formuleringen finner Konsumentverket att den inte är lika korrekt som nuvarande. I den föreslagna lydelsen finns formuleringen ”den information som ska lämnas enligt 2–5 §§” vilket kan tyckas inkludera endast vilken information som ska lämnas, inte hur den ska lämnas. Nuvarande bestämmelse reglerar enligt Konsumentverkets mening tydligare att även hur informationen ska lämnas är av vikt. Exempelvis att informationen ska lämnas i en viss form samt vara klar och begriplig. Nuvarande formulering anger i stället ”ger information i enlighet med 2–5 §§”

vilket, enligt Konsumentverkets bedömning, på ett bättre sätt inkluderar kravet på hur informationen ska lämnas. Den ändrade formuleringen motiveras inte närmare i det ovan nämnda yttrandet från Lagrådet.

Den nya formuleringen säger inte heller direkt att MFL ska tillämpas, utan det får förstås indirekt. Konsumentverket noterar enligt ovan att ändringen ska genomföras i nya konsumentkreditlagen, men finner trots det, att den nuvarande formuleringen är mer precis och tydlig till sin utformning och för att bevara den systematik som redan finns i närliggande lagstiftning anser Konsumentverket att ovanstående bestämmelser inte ska ändras.

2 kap. 10 a §

Av det fjärde stycket framgår att det finns en bestämmelse i 25 § 2 st. MFL vilken innebär att en näringsidkare kan åläggas att tillhandahålla en ångerfunktion. Det preciseras dock inte när det är aktuellt med ett sådant åläggande, dvs. när en näringsidkare inte tillhandahåller en ångerfunktion. För att tydliggöra när det fjärde stycket är tillämpligt bör det läggas till en skrivning om att "*i de fall en näringsidkare inte tillhandahåller en ångerfunktion...*" eller motsvarande.

3 kap. 2 §

Bestämmelsen, vilken reglerar otillåten utformning av onlinegränssnitt, anger i det första stycket att: "(...) väsentligen *snedvrider eller försämrar konsumentens förmåga att fatta välgrundade beslut*". Konsumentverket anser att formuleringen väcker frågan huruvida väsentligen endast ska läsas tillsammans med "väsentligen snedvrider" eller om det ska förstås som att det även gäller "väsentligen försämrar konsumentens förmåga att fatta välgrundade beslut".

3 kap. 18 §

Andra stycket i den föreslagna bestämmelsen är svårbegriplig. Av första meningen i andra stycket framgår det att ångerfristen *aldrig* kan börja löpa senare än ett år efter att avtalet har ingåtts, vilket i praktiken skulle bli en bortre tidsgräns om 1 år och 14 dagar respektive 1 år och 30 dagar. I efterföljande mening anges det dock att ångerfristen *inte börjar löpa* om inte konsumenten har fått information i enlighet med 5 § 1 st. 8, där saknas således en bortre tidsgräns. Användningen av ordet *aldrig* i den första meningen försvårar läsningen av bestämmelsen och stycket skulle kunna förtydligas genom att *aldrig* exempelvis byts ut mot *inte* eller om det formuleras på ett annat mer tydligt sätt. Vidare noterar Konsumentverket även att andra meningen innehåller dubbla negationer, vilket bidrar till att förståelsen av bestämmelsens innebörd försvåras.

Marknadsföringslagen

25 § 2 st.

Såsom Konsumentverket förstår andra stycket i 25 § MFL, blir den endast tillämplig i de fall en näringsidkare inte tillhandahåller en ångerfunktion alls. När en ångerfunktion förvisso tillhandahålls, men innehållet inte uppfyller lagkraven om vilken information den ska innehålla, får det förstås som att det i stället ska ses som utelämnad information enligt 10 § 3 st. MFL och att det då kan bli aktuellt med ett åläggande att lämna information i enlighet med 24 § MFL. Konsumentverket förespråkar att både tillhandahållande av ångerfunktionen och informationen i densamma ska sanktioneras i samma bestämmelse. Nuvarande uppdelning mellan den tekniska funktionen och innehållet finner Konsumentverket inte ändamålsenlig.

Detta yttrande har beslutats av avdelningschef Joachim Allard. I handläggningen har också jurist Magnus Karpe och föredragande jurist Johanna Persson deltagit.

.....
Joachim Allard
Beslutande

.....
Johanna Persson
Föredragande